

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 248.

Anden Session.

68de Møde.

Fredagen den 17de Januar.

(Forts.)

Lunde: Den ærede Marineminister begyndte sit Foredrag med at tale om, at der igaar blev udtalt Dadel over Bestyrelsen; jeg kan her appellere til Forsamlingen, den vil sikkert ikke have fundet nogen egentlig Dadel fremført af mig (Nei!), uden forsaavidt det maatte ligge i de Facta, jeg har søgt at fremstille. Naar endvidere den ærede Minister har sagt, at han kun hændelsesvis har modtaget nogle Ark, jeg har ladet trykke og med den ærede Formands Tilladelse omdele her, saa troer jeg at skyld mig selv at oplyse, at det ikke er min Skyld, at de kun hændelsesvis ere komne ham tilhænde; jeg har kun ladet 110 Exemplarer trykke af Grunde, jeg ret strax skal anføre, hvoraf jeg har ladet de 105 Exemplarer omdele her; det er mig altsaa ubekjendt, hvorledes det skulde være gaaet til, at den ærede Minister ikke har faaet noget Exemplar tiide, — ialfald har jeg endnu 5 Exemplarer til min Disposition, naar jeg var bleven gjort opmærksom paa en saadan Mangel. Det maa være mig tilladt med det Samme at yttre, hvorfor jeg har været saa sparsom med Exemplarer; det er ligefrem, fordi jeg ikke ønskede at gjøre den Sag public, naar det ikke var aldeles nødvendigt. — en Sag, som jeg indrømmer kan misforstaaes af Nogle, hvis den kom ud i det store Publicum. Jeg har allerede igaar bemærket, og jeg troer, at jeg tør gjenkalde i de Herrers Erindring, at jeg allerede i forrige Forsamling søgte at optræde saa beskedent, saa doucement i denne Sag som muligt, forventende, at der skulde ske Noget fra Autoriteternes Side, for at fremme de omhandlede Classers Vel; og, naar jeg altsaa

er skreden til det Middel at lade disse Tal trykke og kun omdele her, saa troer jeg, at man maa indrømme, at jeg ogsaa har handlet saa forsigtigt, som Omstændighederne tillade det. Hvad den ærede Ministers Bemærkninger angaaer om Indholdet af de omdeelte Blade, saa indrømmer han vel Tallenes Rigtighed — han modstiger idetmindste ikke noget af dem. — men han mener kun, at det Resultat, som kan udledes deraf, er forfjælligt, og det indrømmer jeg meget gjerne. Ved denne Sag kommer det naturligtvis, som ved alle andre Sager, an paa at vælge den rigtige Fremgangsmaade og paa hvad Standpunkt man stiller sig, og jeg indrømmer, at det ikke er nogen let Sag, naar man vil sammenstille enkelte Individder eller hele Chargers Stilling nu med den, de havde i Fortiden, da at træffe den rette Vel; men derom troer jeg, at Enhver maa være enig, at, vil man komme til noget Resultat, vil man virkelig søge Sandheden i, hvad der omforhandles, saa kan det ikke hjælpe at holde sig til en enkelt Charge eller til enkelte Personer, men saa maa man tage det mere summarisk, og jeg skal sige Dem, hvorfor. Derom man f. Ex. ved en Reform forandrer Løng og Lønninger, saa er det ikke nok, naar det f. Ex. hedder: en Lieutenant har hidtil haft 200 Rbd., nu faaer han 50 Rbd. mere, det er 250 Rbd.; hans hele Stilling er ikke derved betegnet, en Lieutenant er ikke traadt ind i Officeersclassen, for at blive Lieutenant alle sine Dage, men han er traadt ind, for at avancere videre, og han har seet hen til, hvad han maatte kunne vente for hele den Tid, han tjener. Hvis altsaa til samme Tid, som Gagen forandres, Antallet af Personer i enhver enkelt Charge forandres, saa er det et vigtigt Moment, som ikke kan tabes af Sigte ved Dpgjørelsen. Der blev f. Ex. ved Planen af